

ЕЛА !

Очите ти са звездни небеса.

Косата ти е здрачния воал
на късна вечер, твоята коса !

Дъха ти – свеж момински дъх,
на юга съживителния лъх,
зефир посред цвета заспал.

Ела, денят е мъртъв и студен.

В таз лунна нощ, с разпусната коса,
приведена над мен,

ела и дъхай в моето лице,

ела и сгрей изстинало сърце –
в таз лунна нощ, под звездни небеса.